

SJIF Impact Factor - 5.54

E- ISSN 2582-5429

AKSHARA

Multidisciplinary Research Journal

Peer-Reviewed & Refereed International Research Journal

July - September 2021 Vol. 03 Issue - 1

Principal

Jawahar Arts, Science & Commerce College
Andur Tal. Turuvekere Dist. Gannanur

Chief Editor : Dr. Girish S. Koll, AMRJ
For Details Visit To - www.aimrj.com

Akshara Publication

28	महिला उद्योगकारिता और माता भोजना-सुनील शिखर	107
29	वैदिक काल में प्रामाण्यविषयक भारतीय -डॉ. विद्याकांत शिखर कर्बे	109
30	विवाह पत्रों में महिला संश्लेषणबोधों की जांचावनी - प्रा. डॉ. जयराज खारे	113
31	प्राचीन आयुष्काण्डों में महिला - प्रा. ज्योत्सना श्री. जीर्णी	116
32	भारत में महिला कर्मिकों की स्थिति पर - प्रा. डॉ. सुनील शिखरजी रत्नपुत्र	119
33	स्वतंत्रता संग्राम के दौरान महिला - डॉ. किशोर आर. पाठक	121
34	विदेशी प्रभावों से भारतीय महिलाओं का संरक्षण - डॉ. सुषमा ल. दासोदे	126
35	भारतीय अनुमान प्रणाली में राष्ट्रीय संरक्षण के तालिका अध्ययन (स्वायत्तता व जीववर्धन या कर्मिकों की संरक्षण)	129
36	The importance of affixation in the construction of nouns in Hindi -Jamnatulayeva Mo'tabar Xushvaqt qizi	134
37	Judicial Activism in India: A Fair Imply Loom- Anjan Kumar Sharma	138
38	A Study of coalition politics in India and causes of its emergence -Nikhil Jalendra Borkar	144
39	The Effective Use of Maps in Geography Education- Dr.Dinkar D. Sawant	149
40	Epic Journey in Prince Caspian in The Voyage of the Dawn Treader- Dr. Vinodkumar P. Chaudhari / Nilesh S. Gurechal	154
41	GST: The catalyst of the Slowdown of the Indian Economy -Dr. Somnath Vasantrao Patil	159
42	आज़ादी-ए-कामिल का अलम्बरदार मुजाहिद: हसरत मोहानी (उर्दू) -डॉ. शोष आकाश अनुप	164
43	बली औरंगाबादी: उर्दू शायरी का चौसर (उर्दू)-डॉ. सैय्यद हुसैन ज़ेदी	167
44	समकालीन मराठी नाटक वास्तव आणि आव्हाने -प्रा. डॉ. विवेक कमलाकर खरे	170

Principal

Jawahar Arts, Science & Commerce College,
Andur Tal. Tuljapur Dist, Osmanabad

मराठ्यांच्या कारकिर्दीतील पवार घराणे

प्रा.श्री.सुनिल शिवपूती राजपूत

सहयोगी प्राध्यापक, जवाहर महाविद्यालय, अणदूर ता. तुळजापूर जि. उस्मानाबाद ४११६०१

ईमेल : rajputsunil764@gmail.com मोबाईल : 9960404956

मराठी राज्याचा उदय होऊन दिवसेंदिवस त्याचा विस्तार होण्यास आणि त्याचा शरणा घेऊन घातण्यास महाराष्ट्रातील ज्या घराण्यातील पुरुषांचे अनेक पराक्रम कारणीभूत ठरले आहेत अशा घराण्यात पवार घराण्याची गणना प्रामुख्याने केली पाहिजे. पवारांचे हे घराणे महाराष्ट्रात फार पुरातन, अति विस्तृत आणि अत्यंत दिग्गजात आहे. या घराण्यातील पुरुषांनी स्वराज्य स्थापनेच्या सुळापासून १७५५ वर्षे कित्येक महत्त्वाच्या प्रसंगी मोठ-मोठ्या कामगिरी पत्तावून मराठी साम्राज्याची ठळक सेवा केली आहे. हीर्यकाळापर्यंत सतत स्वामीसेवेत राहून, ज्या घराण्यातील पुरुषांनी राज्याची सेवा वाढविण्यात अनेक "श्रमसाहस" केले व स्वराज्यासाठी ज्या घराण्यातील अनेक पुरुषांनी प्रसंगी आपले प्राणही घेवले अशा घराण्यात हे घराणे प्रमुख किंवा दुर्लभ अर्थाने आहे असे म्हटले तर अतिशयोक्ती होईल असे घाटत नाही.

थोडक्यात शिवपूर्वकालीन प्रतिष्ठित घराण्यांपैकी हे एक घराणे आहे. इतके सांगितले म्हणजे या घराण्याच्या जुनेपणाविषयी वेगळे सांगण्याची गरज नाही.

हे घराणे इ.स. च्या १७ व्या शतकाच्या प्रारंभी सुपे पेट्यातील कित्येक गावात पाटीलकी संपादन शहाजी राने भोसले यांच्या जहागिरीत नांदत होते. 'छत्रपती शिवाजी महाराजांनी स्वराज्य स्थापनेच्या कार्यास आरंभ केला त्यावेळी या घराण्यातील प्रतापी पुरुष साबुसिंग ऊर्फ साबाजी ऊर्फ शिवाजी पवार यांचा व छत्रपती शिवाजी महाराजांची एके प्रसंगी भेट झाली व उभयंतात समाजशील व समाजव्यवसायी गुण असल्यामुळे परस्परांच. स्नेह जडला व लागलीच महाराजांनी साबुसिंग ऊर्फ शिवाजी पवार यास आपल्या आश्रयास ठेवून घेतले. तेंव्हापासूनच या घराण्याच्या उदयास प्रारंभ झाला.

छत्रपती शिवाजी महाराजांनी इ.स. १६४६ मध्ये तोरणा किल्ला घेऊन स्वराज्याचे तोरण बांधले. त्याप्रसंगी साबुसिंग पवार हे त्यांच्या अंगच्या पराक्रमामुळे अधिक प्रसिध्दीस आले. पुढे लवकरच महाराजांनी कल्याणचा सुभा हस्तगत केला तेंव्हा साबुसिंग पवारांनी चांगला पराक्रम करून साम्राज्याच्या वाढत्या कल्याणात भर घातली. यावेळी साबुसिंग पवारांनी आंबेगावच्या घाटात शत्रूस अगदी जेर केले. या लढाईत साबुसिंग पवारांच्या हातास जखम झाली होती. ^१

साबुसिंग पवार यांनी नगर जिल्ह्यात सुपे येथे आपले ठाणे कायम करून त्या गावास "सुखेवाडी" असे नाव दिले होते. पुढे ही वाडी खरोखरच सुखाची वाटिका बनली. साबुसिंग पवार यांना छत्रपतींचा आश्रय मिळून दिवसेंदिवस त्यांचा उत्कर्ष होऊ लागला हे मात्र सुण्या शेजारील हंगे गावचे दळवी यांना सहज झाले नाही. त्यांनी साबुसिंग पवारांचा व्देष करून झगडे करण्यास आरंभ केला. कित्येक वेळा उभयंतात अनेक झटापटी झाल्या. एके दिवशी हंगेकर दळवी यांनी हंगे व सुपे यांच्या दरम्यान जांभूळ ओढ्यात रात्री छापा घालून साबुसिंग पवार यांना १८ ऑक्टोबर १६५८ रोजी ठार मारले. ^१ या झटापटीत साबुसिंग पवार जेथे धारातीर्थ पडले तेथे एक चौत्रा बांधलेला आहे. त्यावर सर्व पवार मंडळींनी लहानशी छत्री बांधून आपल्या पूज्य मुळ पुरुषाचे स्मारक केले आहे.

मराठे लोकात असलेल्या वतनाच्या अभिमानाने कित्येक वेळा फायदाही झाला आहे. तर कित्येक वेळा अशा अभिमानाने आपसात तंटे उपस्थित होऊन तो अभिमान नाशासही कारणीभूत ठरला आहे हे या प्रकारचेच एक उदाहरण आहे.

साबुसिंग पवार मारले गेले त्यावेळी त्यांना कृष्णाजी नावाचा लहान वयाचा मुलगा होता. साबुसिंग पवारांच्या मृत्यूनंतर त्यांच्या प्रतिस्पर्ध्यांकडून मुलास त्रास होऊ नये म्हणून साबुसिंग पवारांच्या लोकांनी त्याला त्याच्या मातेसह आजोळी संगमनेरला पोहचते केले. तेथे तो १६-१७ वर्षांचा झाल्यावर एके प्रसंगी आपल्या आईकडून त्यास त्याच्या पित्याच्या मरणाची हकीकत कळाली. तेंव्हा त्यास फार वाईट वाटले व सडू उगविण्याच्या इराद्याने तो तेथुन निघून छत्रपती शिवाजी महाराजांजवळ आला. महाराजांनी त्याची हकीकत ऐकून व साबुसिंग पवारांची सेवा आठवून कृष्णाजी यास आपल्या आश्रयास ठेवले व काही संज्ञाम देऊन सुखेवाडी म्हणजे सुपे येथे पाठविले. इ.स. १६५९ मध्ये अफझलखानाचा वध झाला त्यावेळी व त्यानंतर अफझलखानाचा

पुण्या घराण्याचा बाबताही इतरांनीच्या शिष्यातील ज्या सरदारांच्या नेत्रीवेळी सरदारी काळाचा त्या घराण्यात मुळावी हा पत्र पोसा एवेवेळी पत्रकारांचा वार पोरोपन विगळे व मुळावी पवार यांनी वेदा पातून अडकविले होते, पोरोपन विगळे हे शिष्यातील घडना हात आतून मुळावी पवार हा त्यांचा घराण्या होता.

मुळावी पवारांच्या इतरांनीच्या त्यांचे पुत्र बुबाजी व केरोजी हे इतरांनीच्या इतरांचा बाकीचा रातून कामगिरी बजावून होते, या विस्तारपूर्वी त्यावेळी इतरांनीच्या घराण्यातील माझाकिन सरदारांचा राज्या होती, " इतरांनी शिष्याची पवारांच्यांच्या पत्र पुत्रा शिष्यातील घराण्यांच्या घापीतही पोसा नावे आहेत. " हा पवार घराण्यांनी म्हाःच्या कामगिरीतून "महाःनेदी शिष्याची पवारांच्यांनी घराण्यांच्या घराणी" आहे आणि हातने पोसा हातने आहे.

इतरांनी-राज्यांचा पवारांच्यांच्यानेदी बुबाजी, केरोजी व राणोजी या शिष्या, पुत्रांनी मराठी राज्यांच्या विस्तार इतरांच्यांच्या घराण्यात मुळावात केरोजी, मुळावातील अनेक बंधू मोडून माडली व इतरांनींच्या बंधूबद्ध केरोजी अनेक विस्ताराची घापी म्हाःची केरोजीचे इतरांनी राज्यांच्या पवारांच्यांनी बुबाजी यांना "गिहामराय" हे म्हाःनाचे पत्र व राज्यांचा शिष्या व केरोजी यांना "पोसाघराणातही" ही म्हाःनाची पदवी दिली. " बुबाजी, राणोजी व केरोजी या तीन बंधूंची शिष्यावेळी तीन काळांनी आरंभ, (मुळावर, बापळकर, नगर देवळेकर) त्यात बुबाजीचे घराणे फार मोठे आतून त्यापातूनच धार व देवास ही म्हाःनेदी छाप पावली आहे. राणोजीचे घराणे बापाळे जिल्हा नगर (हल्ली पुणे) येथे आतून केरोजीचे घराणेदेवात नगर देवळे येथे आहे व ही घराणी बापाळकर व नगर देवळेकर या नावांनी प्रतिद आहेत. बुबाजी यास दोन पुत्र होते, यडील (योरला) काळोजी व धाकटा संभाजी संभाजी वने बिंबीच्या वेद्व्यात काही पराक्रम केत्यावरून त्यास रामचंद्रपंत बावळेकर अमात्य यांनी योग्यतेस चढविले.

इ.स. १६९४ पासून १७०० पर्यंत किंवा यानंतर काही वर्षे पुढे मराठा सरदारांनी माळव्यावर न्या स्याच्या केत्यावरून बुबाजीचे बंधू राणोजी व केरोजी व मुवाजीचे पुत्र काळोजी व संभाजी हे पवार सरदार प्रामुख्याने असावेत असा तर्क आहे. यांची कोण-कोण कोणकोणत्या सालच्या स्वारीत होते याबद्दल स्पष्ट आधार मिळालेला नाही. तथापि इ.स. १६९६ मध्ये या पवार सरदारांनी मांडवगडावर हल्ला चढविल्याचा उल्लेख आला आहे.

यानंतर काही वर्षे हे पवार सरदार काय करीत होते हे स्पष्ट सांगण्यास काही आधार मिळाला नाही. तथापि, माळव्यावर इ.स. १६९८-९९, १७०१-०२, १७०३-०४ व १७०५-०६ यावर्षी मराठ्यांच्या ज्या स्वाऱ्या जाल्या त्यात हे पवार सरदार असलेले असे अनुमान करणे अशक्य होणार नाही.

घार संस्थान किंवा येथील पवारांचे राज्य ही मध्य हिंदूस्थानातील एक मराठी रियासत असून पवार घराण्यांच्या आगळी दोन रियासती देवास येथे आहेत, मराठी साम्राज्याची वाढ आरंभी उत्तर हिंदूस्थानात झाली. त्या काळात (१८ व्या शतकाचा पूर्वार्ध) पवार घराण्यातील पुरुषांकडे फार मोठा अधिकार असून त्याहीपुढे पन्नास-साठ वर्षांपर्यंत या घराण्यातील पुरुषांचे मराठी साम्राज्यात महत्त्व व वजन कायम होते.

परंतु यापुढील काळात या घराण्यावर दुर्दैवाने अधिकाधिक संकट ओढावत गेल्यामुळे त्यांच्या महत्त्वास ओहोटी लागली. ब्रिटिश साम्राज्याच्या उदयावेळी घार, मलठण, देवास, चित्तगाव येथील पवार घराण्याकडे पूर्वीइतका अधिकार राहिला नाही. त्यावेळी केवळ संकटास तोंड देऊन येनकेनप्रकारे पवारांनी आपली ठिकाणे बऱ्याच अंशी कायम राखली हेच दुःखात सुख समजते पाहिजे. त्याकाळी पवारांपेक्षा उर्जितदेशीत असलेल्या शेजारच्या शिंदे, होळकर या सरदार घराण्याची माहिती तत्कालीन इतिहासकारांनी वर्णिली आहे आणि त्यावेळी असे होणे स्वाभाविक होते.

थोडक्यात आरंभीच्या पवार घराण्याचा इतिहास त्यांच्या पराक्रमामुळे, कर्तबगारीमुळे व कार्यदक्षतेमुळे अज्वल प्रगती होता हे विसरता कामा नये. कोणत्याही विस्तारचे महत्त्व किंवा दर्जा मुख्यतः त्यांनी बजाविलेल्या कामगिरीवरच अवलंबून असतो आणि म्हणूनच यापूर्वी मराठी राज्यातील पवारांच्या कामगिरीचा आढावा घेतल्यास बऱ्याच आरोपांचे खंडण करता येईल. परंतु केवळ पेशवा बाजीराव पहिला यांच्या कारकिर्दीत उदाजीराव पवार यांनी १ एप्रिल १७३१ च्या डभईच्या लढाईत पेशव्यांविरुद्ध दाभाडे यांची बाजू घेतल्याने संपूर्ण मराठी सरदारांचा आणि त्यानंतरच्या पेशव्यांचा रोष पवार घराण्यातील सर्वच संस्थानातील सरदारांविषयी निर्माण झाल्याने पवार घराणे मराठी स्वाऱ्यात कर्तबगार असूनसुद्धा या घराण्याची दुर्दैवी अघोगती झाली " असे म्हणावे लागेल.

(Signature)
Principal

संदर्भ सूची

- १) डॉ. स. सारदेसाई (तत्का. मराठी विद्यासत (मध्य विभाग) १९८८, पृ. १८४
- २) डॉ. स. सारदेसाई मराठ्यांचा इतिहास, पृ. ९
- ३) पृ. १०
- ४) ए. जी. तयरे, मराठ्यांचा उत्कर्ष, पृ. १७
- ५) शिवाजी वसावांचा प्रचार, ऑगस्ट सप्टेंबर (१८८१ ई.), के. सुभाकर, शिवाजी घरीत, पृ. १९९
- ६) ए. जी. तयरे, शिवाजी घरीत, पृ. ५५४, ५५५
- ७) ए. जी. तयरे, मराठ्यांचा उत्कर्ष, पृ. १७
- ८) डॉ. क. ए. मुलांचा भारतराष्ट्र : मराठ्यांचा गोष्टीरूप इतिहास, आवृत्ती २ री, पृ. १९० व मायजी कैफियत, पृ. ६९-७९
- ९) डॉ. स. सारदेसाई, मराठी विद्यासत (मध्य विभाग) भाग १, पृ. २८५
- १०) देवदास गोंडविस्वर, पृ. ३
- ११) डॉ. सुभाकर ए. डक्यू, धारकर पवारांच्या इतिहासाची साधने खंड ३, भाग १ (१९४९) लेखांक ३०, २९-५-१७३२, पृ. ३७

Principal

Jawahar Arts, Science & Commerce College,
Andur Tal. Tuljapur Dist, Osmanabad